

man faktisk kan få f.eks. transportudgifterne dækket, hvis ikke man har råd til selv at betale, for det afgørende er, at barnet kan have samværet. Det kunne jeg godt tænke mig vi får belyst i forhold til de indsattes børn. Hvordan er økonomien egentlig i forhold til, at man har en reel mulighed for samvær med en forælder, der sidder i et fængsel?

Men altså, vi synes, det er et rigtig godt forslag, og vi håber, at vi får en ordentlig og god udvalgsbehandling af det, og at det forhåbentlig kan munde ud i, at alle de pæne ord, der er blevet sagt under både debatten om det her forslag og om De Radikales forslag, som vi behandlede tidligere, også kan udmønte sig i, at vi faktisk får skrevet noget ned, som forpligter, og som fører til, at der sker nogle forbedringer for børnene.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne.

Kl. 13:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil godt starte med at sige tak for den gode og lange debat, vi har haft her i dag, om forbedrede forhold for børn af indsatte. Det var jo mit håb, at vi også i dag kunne have givet hinanden håndslag på, at vi gerne ville gøre noget mere forpligtende end det, der bliver gjort i forvejen. Det er trods alt børnene, som står med sorteper, når den ene forælder er blevet sat ind; det er børnene, der står tilbage med følelsen af tristhed og afmagt og savn af den her forælder, og det synes jeg vi her i dag skulle have gjort noget for at sikre at vi kunne imødegå.

Til justitsministeren vil jeg sige, at jeg synes, der er en meget overdreven fokus på at holde de elektroniske massekommunikationsmidler ude af fængslerne i dag. Det er slet ikke alle steder objektivt begrundet i sikkerhedshensyn. Hvad er der i vejen for f.eks. at kunne sms'ere, hvis man sidder i et åbent fængsel, hvor man alligevel kan gå hen og benytte telefonen eller skrive breve? Der er i princippet ikke nogen stor forskel på det. Jeg synes, vi skal bruge de tekniske løsninger. Der er jo i dag mulighed for i udstrakt grad at begrænse adgangen til og brugen af de her ting. F.eks. med hensyn til webcams er jeg er overbevist om, at man kan finde en løsning på, hvordan den her forælder kan komme i kontakt med kun sit barn, hvis det er det, der er nødvendigt.

Jeg er uenig med ministeren i, at der gøres nok med hensyn til kriseberedskabet. Der er altså nogle familier, som har et behov, som slet ikke bliver opdaget, fordi det alene er politiet, der står med et skøn om, hvorvidt der skal foretages en henvendelse til socialforvaltningen eller ej, og i sådan en presset situation, hvor der måske har været en anholdelse – den har måske været voldsom, og der har været en ransagning – er det altså ikke sikkert, at politiet har fokus på det.

Det, jeg hørte på den konference om børn af indsatte, der for nylig blev afholdt, var netop, at familierne følte sig ladt tilbage, og at politiet oftest, hvis der var to forældre til stede, skønnede, at her skulle de ikke gøre mere. Hvis hjemmet så nogenlunde ordentligt ud og der var en anden forælder, gjorde man ikke mere der. Mange af de her familier bliver altså efterladt i chok og sorg og krise, fordi det her sker meget, meget pludseligt, og de kan sagtens have brug for hjælp, og mange af dem kan måske ikke navigere i det følelsesmæssige kaos, der opstår efterfølgende, og sørge for at skaffe sig den hjælp, de har brug for. Det var positivt, om vi kunne finde en måde at sikre en mere effektiv hjælp til de her familier.

Derudover synes jeg heller ikke, det er nok, at politiet *kan* undersøge, om der er børn til stede ved en anholdelse. Jeg synes, det skal være et krav, at det har man gjort, inden man tager ud og foretager en anholdelse eller en ransagning. Er der børn i det her hjem? Er der børn, som vi måske skal tage vare på? Så kan politiet forberede sig på det. Jeg er med på, at det kan man ikke altid gøre, men jeg synes, at det mere skal være hovedreglen, end det skal være undtagelsen, at man undersøger, om der faktisk er børn til stede.

Til Venstres ordfører vil jeg sige, at SF selvfølgelig har finansieret det her forslag. Jeg kunne godt høre, at Venstres ordfører var mere optaget af at afspore den debat, der var, om familiebehandlingspladser. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt. Vi kunne have givet hinanden håndslag på, at vi vil sikre de her pladser til børn af indsatte og deres familier. Der er kun fem pladser, og det er altså meget, meget lidt i forhold til det store antal børn, som må opleve, at deres forældre bliver sat ind. Behovet er kæmpestort, og vi ved jo på baggrund af den rapport, som er kommet, at det her rent faktisk hjælper familierne – hjælper til at holde kontakten til familien, hjælper til at nedbringe gentagelseskriminalitet, og formentlig vil det engang i fremtiden også betyde, at nogle af de her børn undgår selv at havne i kriminalitet.